

Credința

vine în urma auzirii

Chuck Hayes

CREDIȚA VINE ÎN URMA AUZIRII

Chuck Hayes

© 2017 Asociația MAGNA GRATIA.

Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Publicat în original sub titlul *Faith Comes by Hearing*.

Traducerea: Asociația MAGNA GRATIA.

Asociația MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi traduce și/sau publică.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune.

Traducerea, design copertă și interior și tehnoredactare: MAGNA GRATIA.

RESPECTAȚI DREPTURILE DE AUTOR!

Este interzis în mod expres:

imprimarea a mai mult de 3 ex. pentru uz personal, a mai mult de 10 ex. din maxim 5 publicații diferite pentru prieteni și rude;

imprimarea profesională (la tipografie, indiferent dacă produsul este comercializat sau nu);

stocarea fișierelor oricărei cărți pe bloguri, pagini de internet, portaluri sau transmiterea pe cale electronică, altfel decât a link-urilor către website-ul MAGNA GRATIA.

copierea și republicarea a peste 250 de semne/publicație pe alte portaluri, pagini de internet, bloguri, în publicații tipărite sau în predici, prezentări, conferințe etc.

Politica de copyright completă este disponibilă la adresa de internet:

<http://www.magnagratia.org/copyright.html>

Asociația MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

CREDINȚA

,
vine în urma auzirii

Chuck Hayes

CUPRINS

CREDINȚA VINE ÎN URMA AUZIRII	7
TREBUIE SĂ AUDĂ MAI ÎNTÂI	9
SUNTEM NOI CURAȚI?	13
TRUDA NOASTRĂ NU E ÎN VAN.....	15
BOTEZUL CREDINCIOSULUI.....	19
UN MOMENT DE „AHA”	21
ÎNFIINȚAREA DE BISERICI BIBLICE	25
PROVOCAREA.....	27
NOTE BIBLIOGRAFICE	29

1

CREDINȚA VINE ÎN URMA AUZIRII

În urmă cu mai mulți ani, în timp ce slujeam la un cămin de misiune evanghelic, mi s-a pus o întrebare privitoare la mântuirea celor care nu au auzit niciodată de Isus Hristos. Am oferit un răspuns biblic și am lansat o provocare întregului grup aflat la capelă în acea seară. Iată cum s-a derulat, în mare, discuția:

Întrebare: Dar care este situația acelor oameni care trăiesc în zone izolate, care n-au auzit niciodată Evanghelia? Vor fi ei mântuiți și vor merge în cer?

Răspuns: Pentru a fi mântuiți, ei trebuie ca *mai întâi* să audă Evanghelia: „credința vine în urma auzirii” (Romani 10:17).

Provocarea: De ce nu mergem să le spunem, atunci?

Discuția din acea seară merită totuși mai mult decât acest rezumat. Din fericire, prin lucrarea și scrierile lui Pavel, Biblia dezvoltă mult aspectele legate de această importantă întrebare?

2

TREBUIE SĂ AUDĂ MAI ÎNTÂI

După plecarea din Atena în cea de-a doua călătorie misionară, apostolul Pavel a plecat către Corint, unde s-a întâlnit cu tovarășii lui făuritori de corturi, Acuila și soția sa Priscila. Apoi, așa cum îi era obiceiul, Pavel a intrat în sinagogă și a „dovedit Iudeilor că Isus este Hristosul” (Faptele Apostolilor 18:5). De ce a fost important pentru Pavel să călătorească la Corint pentru a vesti Evanghelia? El știa că, pentru ca evreii și Neamurile din Corint (sau oricine altcineva) să fie mântuiți, ei trebuiau *mai întâi* să audă despre Persoana și lucrarea lui Hristos.

Cu toate acestea, astăzi, mulți creștini au căzut pradă ideii că cei necredincioși vor fi, cumva, într-un mod misterios, mântuiți prin faptul că aceia care sunt parte din poporul lui Dumnezeu vor „trăi Evanghelia.” Adică, printr-o trăire evlavioasă, creștinii vor ajunge să îi câștige pe alții pentru Hristos. Evident, suntem chemați să trăim vieți evlavioase, dar Dumnezeu a lăsat ca *predicarea* să fie mijlocul prin care păcătoșii să fie aduși la pocăință și credință. Pavel a scris, „Căci întrucât lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mântuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii” (1Corinteni 1:21).

Cât de răspândită este această idee a creștinilor care „trăiesc Evanghelia”? Organizația *White Horse Inn* a realizat un sondaj de opinie la congresul intitulat „2010 International Christian Retail and Sales Convention” din Saint Louis, Missouri, în decursul căreia aproape 70 de persoane au fost întrebate dacă este mai important să „trăiască Evanghelia” decât să meargă la alte persoane și să le predice Evanghelia, iar rezultatul a fost că 69% au spus, „Trebuie să trăim Evanghelia!” Drept răspuns, WHI a spus acestea:

Chiar dacă noi am putea să facem fapte bune pentru a câștiga respectul celor din afara bisericii (Col. 4:5; 1Tes. 4:12; 1Tim. 3:7), aceste fapte bune nu reprezintă ‘Evanghelia’. Pentru că este un act împlinit în istorie, Evanghelia

creștină este ceva care trebuie proclamat: Faptele Apostolilor 5:42; 6:2; 8:12; 8:35; 13:48-49; 14:21; Rom. 10:14-15; 1Petru 1:12; 1Tim. 4:13; 2Tim. 2:8; Col. 1:23¹.

Același sondaj de opinie a revelat că 89% dintre intervievați și-au exprimat dezacordul față de ideea că predicarea este cea mai importantă modalitate de convertire a necreștinilor. În ce privește majoritatea celor care au luat parte la acel congres, și o mulțime de alte persoane care ar putea fi de acord cu ei, Pavel are de spus următoarele:

Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut?
(Romani 10:14)

Și cum vor crede în Acela, despre care n-au auzit? (v. 14)

Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor? (v. 14)

Și cum vor propovădui, dacă nu sunt trimiși? (v. 15)

Dacă am parcurge în sens invers aceste întrebări retorice ale lui Pavel, vom observa trei lucruri: (1) creștinii sunt trimiși până la capătul pământului. (2) creștinii trebuie să vorbească cu dragoste și curaj (să predice) astfel încât păcătoșii să audă despre moartea și învierea lui Hristos. (3) auzirea Evangheliei precedă credința și chemarea Domnului.

Biblia spune, „toți au păcătuit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” (Romani 3:23) și „nu este nici unul care să caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu” (Romani 3:11). Chiar dacă este important să „facem fapte bune pentru a câștiga respectul necredincioșilor”, mărturia Scripturii este aceasta: corintenii, rudele, prietenii, vecinii și colegii noștri, și, da, popoare întregi nu pot crede până când nu aud *mai întâi* Evanghelia!

3

SUNTEM NOI CURAȚI?

Desigur, nu oricine a auzit mesajul lui Pavel a răspuns pozitiv. În realitate, evreii din Corint „i se împotriveau și-l batjocoreau” (Faptele Apostolilor 18:6). Dar acest lucru nu era o surpriză pentru Pavel, care a declarat că Evanghelia glorioasă este „o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării” (1Corinteni 1:18). Drept răspuns la respingerea de către evrei a Evangheliei, Pavel a spus, „Sângele vostru să cadă asupra capului vostru; eu sunt curat. De acum încolo, mă voi duce la Neamuri” (Faptele Apostolilor 18:6).

Rezultatul final al respingerii lui Hristos de către evrei este judecata și iadul („sângele vostru să cadă asupra

capului vostru”). Și totuși ei nu puteau atribui câtuși de puțin din respingerea de către ei a lui Hristos faptului că Pavel mărturisise cu credincioșie și curaj. Ei erau pe deplin responsabili pentru respingerea mesajului lui. În mod asemănător, rezultatul final pentru respingerea lui Hristos de către rudele, prietenii și comunitățile noastre este judecata și iadul. Ei nu pot să ne învinuiască în nici un fel pe noi, pentru că i-am evanghelizat cu credincioșie și curaj. Dar întrebarea pe care trebuie să ne-o punem este aceasta: Suntem noi curați? I-am implorat noi, în realitate, să se „împace cu Dumnezeu” (2Corinteni 5:20)? Dacă da, suntem absolviți de responsabilitatea noastră! Pe de altă parte, dacă oamenii pe care îi cunoaștem personal mor în păcatele lor fără a auzi de la noi Evanghelia mântuitoare, atunci noi vom fi trași la răspundere. Iată un avertisment cu adevărat serios!

4

TRUDA NOASTRĂ NU E ÎN VAN

Imediat după respingerea de către evrei a mesajului mântuitor al Evangheliei, Pavel a făcut ceea ce a spus că va face: a intrat în casa lui Iust (Titus Justus), un om dintre Neamuri, care locuia în vecinătatea sinagogii (Faptele Apostolilor 18:7). Făcând aceasta, Pavel își împlinea chemarea de a fi un „vas ales” al Domnului pentru a „duce Numele Meu înaintea Neamurilor, înaintea împăraților, și înaintea fiilor lui Israel” (Faptele Apostolilor 9:15). În mod asemănător, și noi suntem vase alese pentru a face același lucru.

Totuși, adesea credințioșia față de scopul și chemarea noastră nu sunt răsplătite imediat. Putem deveni descura-

jați dacă trudim fără să avem dovezi vizibile de oameni care cred Evanghelia. Totuși promisiunea Scripturii este aceasta: „osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică” (1Corinteni 15:58). Slavă lui Dumnezeu că, în mijlocul împotrivițiilor, Pavel a văzut roadele muncii sale.

Dar Crisp, fruntașul sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui. Și mulți dintre Corinteni, care auziseră pe Pavel, au crezut și ei, și au fost botezați. (Faptele Apostolilor 18:8)

Nu știi care este situația ta, dar uneori sunt surprins de oameni pe care Domnul îi mântuiește – acel coleg de clasă neastâmpărat, acel dependent de alcool, acel homosexual sau chiar acel membru vechi al bisericii! Dar un „fruntaș al sinagogii” (Faptele Apostolilor 18:8)? Crisp a abandonat iudaismul legalist pentru a îmbrățișa frumusețea și gloria Domnului și Mântuitorului Isus Hristos. Imaginează-ți discuțiile înfierbântate generate de despărțirea de iudaism a lui și a tuturor celor din „casa lui”. Evident, aici nu erau incluși pruncii, care erau incapabili să mărturisească credința lor în Hristos (Matei 10:32). De asemenea, alături de Crisp și cei din casa lui erau „mulți dintre corinteni”, inclusiv Iust, care crezuse numai în Hristos. Slavă lui Dumnezeu pentru harul Lui măreț!

După cum Pavel a avut parte de încercările lui, vom avea și noi parte de încercări. Cu toate acestea, cuvintele

apostolului ne încurajează astăzi, la fel cum ele au încurajat biserica din Corint la acea vreme: „De aceea, prea iubiții mei frați, fiți tari, neclintiți, sporiți totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică” (1Corinteni 15:58).

5

BOTEZUL CREDINCIOSULUI

După ce au auzit și au crezut Evanghelia, corintenii s-au supus poruncii lui Hristos de a fi botezați (Matei 28:19), identificându-se astfel în mod public cu moartea și învierea Lui. Iată descrierea scurtă, dar suficient de detaliată și utilă, a botezului, din Sumarul Principiilor (în engleză *Abstract of Principles*):

Botezul este o poruncă a Domnului Isus, obligatorie pentru orice credincios, prin care el este cufundat în apă în Numele Tatălui, al Fiului, și al Duhului Sfânt, ca un semn al părțășiei lui în moartea și învierea lui Hristos, al iertării păcatelor și al dedicării lui față de Dumnezeu, pentru a trăi și umbla într-o viață nouă. Botezul este o condiție prelimina-

ră pentru a adera la părtășia bisericii, și pentru participarea la Cina Domnului².

Chiar dacă botezul credinciosului prin cufundare (din nou, pruncii sunt excluși) nu este esențial pentru mântuire, dacă cineva mărturisește că are credință în Persoana și lucrarea lui Isus Hristos dar nu Îl urmează în botez, acea persoană trebuie să se cerceteze să vadă dacă a înțeles și a crezut cu adevărat cuvintele lui Isus. Cu rare excepții, credincioșii celebrează porunca botezului.

6

UN MOMENT DE „AHA”

După cum am observat mai sus, predicarea Evangheliei aduce împotrivire. În schimb, împotrivirea aduce ispita de a ne retrage în tăcere. De aceea, Isus i-a spus, într-o viziune, lui Pavel următoarele, „Nu te teme; ci vorbește și nu tăcea, căci Eu sunt cu tine; și nimeni nu va pune mâna pe tine, ca să-ți faci rău: vorbește, fiindcă am mult norod în această cetate” (Faptele Apostolilor 18:9-10). Ai prins ideea? Nu doar că Isus l-a încurajat pe Pavel să continue să vorbească („căci Eu sunt cu tine”), ci El i-a amintit și de alegerea necondiționată a altora din Corint („fiindcă am mult norod în această cetate”).

Alegerea lor de către Domnul, „dinainte de întemeierea lumii” (Efeseni 1:4) nu s-a bazat pe faptul că El ar fi prevăzut că ei vor crede în El sau pe faptele lor bune, ci ea a fost „după buna plăcere a voii Sale” (Efeseni 1:5). Astfel, Dumnezeu a stabilit ca predicarea de către Pavel să fie modalitatea prin care El să aducă pe cei mulți din Corint la pocăință și credință (responsabilitatea omului). Extraordinar, ce moment de „aha”! De aici, putem afirma 5 adevăruri care ne schimbă viața:

1 Nu trebuie să ne temem de ceea ce pot spune sau ne pot face oamenii, pentru că Domnul este cu noi.

2 Dumnezeu folosește predicarea pentru a aduce pe cei aleși la credință, însoțită de Duhul Sfânt.

3 O teologie corectă, care conduce la o metodologie corectă (simplitatea predicării Evangheliei), va elimina o conștiință vinovată și în același timp va distruge toate abordările pragmatice din lucrările noastre de evanghelizare.

4 Filosofii de genul „evanghelizarea prin prieteni”, „evanghelizarea prin stilul de viață”, și „evanghelizarea prin grupe mici” pot fi utile, dar ele pot să submineze harul și puterea suverană a lui Dumnezeu în a mântui pe aleșii Săi.

5 Dumnezeu garantează succesul eforturilor noastre evanghelice.

Datorită asigurării date de Isus, Pavel a rămas în Corint timp de 18 luni, „învățându-i Cuvântul lui Dumnezeu” (Faptele Apostolilor 18:11). Determinarea noastră de a predica curajos în fața împotrivirii va fi întărită mult dacă vom aplica aceste mari adevăruri în viețile și slujirea noastră zilnică și dacă ne încredem în alegerea și providența Sa necondiționată.

7

ÎNFIINȚAREA DE BISERICI BIBLICE

Deci, cum rămâne cu acei oameni care trăiesc în zone izolate, care n-au auzit niciodată Evanghelia? Vor fi ei mântuiți și vor merge în cer? Ei bine, cred că acum cunoști răspunsul.

Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos. (Romani 10:17)

Fie că trăiesc în apartamentul de la capătul scării, peste stradă, sau peste lac în acea zonă izolată, oamenii trebuie *mai întâi* să audă „Cuvântul lui Hristos” pentru a putea crede. Astfel, apostolul Pavel ne echipează nu doar cu meto-

da de evanghelizare ci și cu formula de înființare a bisericilor biblice: prin auzire, credință, botez.

Pavel nu era un om pragmatic! În lucrarea sa nu au existat sondaje de opinie, lucruri inventate pentru a atrage pe oameni și nici distracție. Ce a practicat el era doar acea predicare sănătoasă, „de modă veche”. Ca un „meșter zidar înțelept” (1Corinteni 3:10), el a pus fundația, care este Isus Hristos. În felul acesta, Pavel a putut scrie următoarele cuvinte:

Către Biserica lui Dumnezeu care este în Corint, către cei ce au fost sfințiți în Hristos Isus, chemați să fie sfinți, și către toți cei ce cheamă în vreun loc Numele lui Isus Hristos, Domnul lor și al nostru. (1Corinteni 1:2)

8

PROVOCAREA

Având în vedere faptul că, așa cum am văzut, credința vine în urma auzirii, n-ar trebui ca noi să fim aceia care merg la cei care nu au auzit Evanghelia? Nu ne întristează pe noi faptul că mase întregi de oameni se îndreaptă spre judecată și iad? Ei bine, pe Pavel acest lucru îl întrista (Romani 9:2). L-a întristat atât de mult încât a riscat totul spre binele lor spiritual și practic. Cum ar fi putut să facă altfel? „Dragostea lui Hristos” îl constrângea (2Corinteni 5:14)!

Am experimentat noi „dragostea lui Hristos?” Dacă da, atunci trebuie să fim constrânși de ea ca să ne abandonăm pe noi înșine (de bunăvoie să dăruim din timpul nostru, să lăsăm confortul și viața ușoară deoparte, să dăruim din banii și posesiunile noastre) astfel ca și alții să audă, să

creadă și să fie botezați. Acesta este țelul nostru, chemarea noastră și misiunea noastră! Dacă nu este aceasta atitudinea noastră, ar trebui să ne cercetăm pe noi înșine, pentru a vedea dacă suntem cu adevărat „în Hristos” (2Corinteni 5:17).

Provocarea pe care au avut-o în față apostolul Pavel și acel mic grup de credincioși cu mulți ani în urmă este aceeași pe care noi o avem în fața noastră astăzi. Speranța și rugăciunea mea sunt că Dumnezeu va folosi această broșură pentru a ne reaminti de dragostea Lui și de a ne inspira să trăim, abandonându-ne pe noi înșine spre folosul altora.

NOTE BIBLIOGRAFICE

1. The Great Commission Survey WHI – 1028 Sunday, 19 December 2010. www.whitehorseinn.org
2. Sumarul Principiilor (Abstract of Principles) este cea mai veche mărturisire de credință adoptată de Convenția Baptistă de Sud din SUA. Ea a fost elaborată de Basil Manly, Jr., în anul 1858” (SBC Heritage, <http://sbcheritage.com/abstract-of-principles>).